

Обичаи България

„Светият път“ - българският Ел Камино

Сума ти българи тръгват по поклонническия път Ел Камино - най-често от Френските Алпи, до испанския град Сантяго де Компостела, да търсят чудеса, покаяние и приключение. А това лято в България се състои не по-малко велик и не по-малко класически поход - „Светият път“, който възстановява първото монашеско шествие по пренасяне на мощите на Св. Йоан Рилски от Велико Търново до Рилския манастир, станало преди 550 години. Историята на възраждане на този ритуал в наши дни започва във Велико Търново през 1999 г., когато е осъществено символичното пренасяне на плащаница на светеца - покровител на България. Оттогава, в дълга и с участието на много хора и институции работа, поклонническият поход успява да стигне до своята кулминация през тази година. Инициаторите на похода - Евгени Коев - учител и председател на Туристическо дружество във Велико Търново, проф. Пламен Павлов - медиавист, историк, и Пламен Пиперков - преподавател от Великотърновския университет, разработват съвременния поклоннически маршрут. Това става след 3-годишните им проучвания и 6-месечната подготовка, за да може днешният „Свети път“ да се доближи максимално до първата монашеска процесия от 1469 година.

На 1 юли, след тържествената света литургия в Катедралния храм „Рождество на Пресвета Богородица“ в старата ни столица, 30-ина въодушевени поклонници тръгват на своето духовно пътуване и на 29 юли стигат в Рилския манастир. Над 34 населени и духовни места, разпределени в пет етапа, и общо 600 км (само с 200 км по-малко от прочутия Ел Камино) се стелят под нозете на тези светли хора цял месец. По дългия път те са посрещани от възхитени жители на много села и градове с хляб и сол, а кметствата, училищата, манастирите им предоставят подслон. Разноцветните им палатки цъфват като пролетни цветя по дългия маршрут. По пътя към тях се присъединяват и вървят по един-два дена и други хора, като понякога процесията стига до 200 души. Най-малкото поклонниче, което в прегръдките на родителите си два дена участва в третия етап на маршрута, е само на 42 дена. Най-възрастният поклонник бе на 77 години. Уви, походът му стана последен. С тях неотклонно върви великотърновският свещеник - отец Давид. Стигат най-всеотдайните. В маршрута на българския „Свети път“ попадат и териториите на четири Природни парка - „Персина“, „Врачански Балкан“, „Витоша“ и „Рилски манастир“. На 26 юли процесията прекосява София, която остава безмълвна и малко озадачена от пестрата група хора с развята хоругва с лика на Св. Йоан Рилски, и стига до Боянската църква. Там тя е посрещната от служителите на ДПП „Витоша“, начело с директора д-р инж. Анна Петракиева, която ги поздравява с думите: „Възхищавам се на вас, защото в този труден път вие пренасяте не само материалното, а и идеята“.

Няма да забравя никога лицата на тези хора - млади, възрастни, прегърнати двойки и енергични тийнейджъри, когато те влязоха в двора на Боянската църква! Не само по фланелките им, а по светналите и одухотворени лица прочетох надписа „С нами Бог“. Това не бяха уморени, изстрадали по пътя - по 12-30 км всеки ден, 42-градусовите жеги на сянка или студени дъждове, хора. Това бяха щастливи души. Тяхното ведро присъствие удари звънчето, позагълхнало в твърдата материя на нашето всекидневие, което оповести отново, че духът е по-силен от плътта. И ако искаме да вървят нозете ни, да бие сърцето ни, да работи стомахът ни, трябва да се вслушаме в духовния си призив. Не е задължително той да е религиозен.

Водачът на поклонниците Евгени Коев каза: „Убеден съм, че „Светият път“ ще стане истинско наше, българско, поклонническо пътуване“.

Светлана БЪНЗАРОВА

